

Wzór graficzny herbu Gminy Stara Biała

Opis herbu

Tarcza hiszpańska wpisana jest w prostokąt o stosunku boków 5:6.

Dolny brzeg tarczy opiera się na okręgu o średnicy równej szerokości tarczy.

W odległości $\frac{1}{12}$ wysokości tarczy od górnej krawędzi umieszczona jest złota korona o wysokości $\frac{3}{12}$, a w odległości $\frac{1}{24}$ od niej znajduje się srebrny herb Lubicz o wysokości $\frac{6}{12}$ wysokości tarczy.

Herb Lubicz pozostaje w odległości $\frac{3}{24}$ od dolnego brzegu tarczy.

Szerokość korony to $\frac{11}{20}$ szerokości tarczy, a szerokość herbu Lubicz to $\frac{8}{20}$ szerokości tarczy.

Korona oraz herb Lubicz są położone symetrycznie wokół osi pionowej tarczy.

Tarcza obwiedziona jest czarną linią o grubości 1,5 % szerokości tarczy.

Zamiennie kolor złoty stosować można w grafice jako żółty, (CMYK: 5 Magenta i 100 Yellow), natomiast srebrny jako biały.

Kolorystyka tarczy CMYK: 100 Magenta, 100 Yellow.

Właściciel herbu może na bazie posiadanego uzasadnienia i kolorystyki utworzyć ozdobną wersję herbu oraz równolegle opracować sztandar i flagę gminy.

Podstawa historyczna:

Herb składa się z tarczy, godła, barw, hełmu, korony, klejnotu i ozdób.

Powierzchnia tarczy to pole.

Herb Gminy Stara Biała stanowi tarcza typu hiszpańskiego jako najbardziej rozpowszechniona w naszym kraju.

Jest to tarcza jednopolowa tłem czerwonym, na którym umieszczone są na osi tarczy dwa znaki graficzne: korona (złota) i pod nią herb Lubicz (biały).

Korona ma nawiązywać do trzech elementów miejscowej tradycji historycznej:

- okresu, gdy tutejsze włości stanowiły własność panującego (po inkorporacji Mazowsza w 1495 roku do Korony i powstania województwa płockiego),
- posiadania dóbr bialskich w latach 1545-1555 przez królową Bonę Sforzę, żonę Zygmunta III Starego,
- oraz element trzeci – patronką parafii w Starej Białej jest Jadwiga Śląska (1174-1243), żona Henryka Brodatego, kanonizowana już w 1267 roku, czyli w zaledwie 24 lata po jej śmierci.

Herb Lubicz, nazywany też w polskiej heraldyce Libicz, Luba, Lubow czy Łuba, należy do najstarszych herbów szlacheckich Polsce.

Powszechnie przyjmuje się, że powstał w końcu XII wieku, około 1190 roku.

Był bardzo rozpowszechniony wśród rodów polskich. Heraldycy doliczyli się blisko 900 nazwisk używających tego herbu.

Do najślawniejszych Polaków pieczętujących się herbem Lubicz należał żyjący w XVII wieku hetman Stefan Żółkiewski.

Na terenie gminy Stara Biała najbardziej zasłużonym rodem używającym tego herbu byli Piwnicy, związani z obecnym terenem gminy Stara Biała blisko 100 lat, od 1852 roku do 1945 roku.

W 1852 roku Eugeniusz Piwnicki, właściciel majątku Sikórz, nabył dobra Srebrna drogą licytacji od Roberta Fuhrmanna, wysokiego urzędnika dworu carskiego.

Dobra te przekazał swojemu synowi Stanisławowi.

Piwniccy skoligaceni byli z innym zasłużonym rodem mazowieckim, Zielińskimi, z których pochodził Gustaw Zieliński, poeta i kolekcjoner, którego zbiory bibliofilskie dały początek dzisiejszej bibliotece im. Zielińskich Towarzystwa Naukowego Płockiego.

Piwniccy wybudowali w Srebrnej pałac położony w obszernym założeniu parkowym, które projektować miał słynny Stefan Celichowski.

Sam pałac był dziełem architekta Kornelego Gabrielskiego, w swoim czasie bardzo wziętego budowniczego.

Piwniccy wraz z Zielińskimi położyli ogromne zasługi dla rozwoju tej części Mazowsza, zwłaszcza na polu kultury, sztuki i oświaty.

Pałace w Srebrnej i Sikorzu były miejscem pobytu czołowych twórców polskich, w tym Antoniego Słonimskiego, Juliana Tuwima, Tadeusza Dołęgi-Mostowicza, Hieronima Morstina i innych.

Obecnie pałac w Srebrnej stanowi jeden z najlepiej utrzymanych na Mazowszu obiektów zabytkowych. Jego właścicielem jest PKN Orlen S.A.

Herb Lubicz posiada w błękitnym polu podkowę srebrną o celami w dół.

Na barku i w środku podkowy znajdują się srebrne krzyże kawalerskie.

W klejnocie natomiast, który w tej wersji herbu nie będzie używany – trzy pióra strusie.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Jan Wrześniewski